

Pengemagter i Udlandet, som den ærede Forslagsstiller, og som ikke have et saadant Centralsted som det store, gamle og berømte Alsborg, at den Tid maa komme, da Jernbaneretfærdighedens Sol ogsaa maa skinne over disse affides og magre, for Jernbaner blottede Egne i Landet. Men nok om det. Her have vi altsaa 4 nyttige Jernbaner, der under den nuværende øieblikkelige Situation kunne bygges for fremmede Penge, hvorved der altsaa kan afhjælpes væsentlige Mangler ved Trafikken i de Egne. Naar det nu er saa — og vi kunne jo gaa ud fra, at det er saa — saa savnes der en lille Bestemmelse i Lovforslaget om et klæffeligt Depositum, som skulde anbringes ved Koncessionen. Jeg veed ikke, om det er omtalt; jeg var ved andet Rigsdagsarbejde forhindret fra at være til Stede. Naar det siges, at et klæffeligt Depositum skal anbringes ved Koncessionen, og at det fortabes, naar Forpligtelserne ikke opfyldes, saa har man da i alt Fald Haand i Hænde med Koncessionshaverne; det kan gjerne være, at vi som i 1861 maa ty til fremmede Penge — engelske, eller her er det maaste tydske — i Thykland synes de jo at have en Menagde Penge trods deres Militarisme. Det kan jo være, at vi igjen maa ty til engelske Penge som i 1861 for overhovedet at faae Jernbanevæsenet i Bevægelse igjen i Sylland. Dette Depositum maa ikke være for lille — der maa være Alvor i Sagen — naar man saaledes sætter den travle Rigsdag og den — jeg indrømmer tilvisse med god Grund — travle Indenrigsminister i Bevægelse for saadan en Sag. Der hører jo Penge til, det er en Pengesag; altsaa det synes jeg ikke kan afkræve os fra videre Behandling af denne Sag.

Hvad nu angaar de enkelte Jernbaner, da skjønner jeg ikke rettere, end at den førstnævnte fra Nørresundby gennem det sydlige og østlige Vendsyssel over Søby til Frederikshavn i Virkeligheden er en meget formaalstjænklig Bane, som ikke alene er en lokal Bane, men ogsaa vil lette mange Miles Fart til Frederikshavn og pr. Stib videre, enten det er for firbenede eller tobenede Passagerer. Det er bekendt, at der har været megen Bevægelse derom, mange Kræfter sat i Bevægelse for at faae denne Sag gjenneført. Dette Spørgsmaal har saa meget mere min Til-

slutning, som jeg har denne Linie paa et af de 100 Forslag, som jeg gjemmer paa til bedre Tider. Den anden Linie, nemlig fra Nørresundby mod Vest, tiltaler mig ogsaa, naar dette: „eventuelt“ foran „til Thisted“ kunde falde bort; det tiltaler mig ikke, det synes jeg ikke om; thi det maa jo dog absolut være Betingelsen, at Banen gaar mellem Alsborg og Thisted. Hvorledes saa det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen) vil blive tilfredsstillet, det bliver en Sag for sig. Banen fra Nørresundby ad den Vej maa absolut gaa til Thisted. At lave den kun gaa til Fjerritslev vilde være det samme som en Bane fra Helsingør over Halsund til Fjerritslev. En Bane fra Nørre-Sundby til Fjerritslev er en Kobbane. Den vil omtrent have samme Fyhtognomi som den Bane, som Grønsøerne i Horsens vilde stifte ud i Bejse Opland. (Bust: Det var ikke Grønsøerne alene!). Det var Amtsraadsmedlemmer i Standerborg Amt, som ved deres første Møde uden nærmere at studere Kort og Sag gav Samtykke til et Tilbud af 200,000 Kr. til denne Bane. Dette blev indrømmet ved eneste Behandling og billiget efter Indenrigsministerens Fortolkning af Kommunalloven, hvad der hverken ligger i Lovens eller dens Forudsætninger.

Formanden: (S og S r o): Denne Bane foreligger ikke her.

Berg: Nei, men det er til Sammenligning. Jeg skal altsaa indrømme det ærede Medlem fra Han-Herred, som gjør Indvendinger, at det er en Kobbane, i Lighed med den nævnte Bane, og den er forhandlet saa ofte her. Derimod vil en Bane paa den 13 Mil lange Strækning, hvor de nu fjøre med de gamle Postkarosser og disse Postførere, som ellers ere en Antikvitæt her til Lands og absolut ere det i andre Lande, i Virkeligheden trænge til nogen Omhu. Jeg vil indrømme, at disse Linier ere dragne fra et aalborgsk Standpunkt; men naar det ærede Medlem fra Han-Herred siger, at han ikke kan gaa med, fordi Forslagsstilleren er Repræsentant fra Ribe, saa forekommer dette mig ubilligt. Thi vi er ikke saadanne Raadstødsrepræsentanter, men vi ere Folkerepræsentanter, der maa se paa det Hele, og saa udelukker det ikke, at Sagen har Betydning, fordi det